

[Undervisningsministeren.]

sens bemærkninger her. Når vi har med noget at gøre, der vil strække sig over bare 9-10-11 år, som dette byggeri vil, og med den udvikling, der er for alle uddannelser i øjeblikket, da må vi jo sige ganske klart, at vi faktisk ikke ved præcis, hvad det er for en uddannelse, der vil være teknikumingeniøruddannelsen, når denne læreanstalt er færdigbygget. Det er altså en af vanskelighederne. Vi kan ikke på noget område sætte os hen og arbejde med faste modeller; derfor må vi søge at bygge så fleksibelt som muligt, og det prøver vi også på, både hvad angår kapacitet og på anden måde, men som sagt, vi må se nærmere på det i udvalget.

Jeg vil gerne lige vedrørende Øster Voldkomplekset sige, at vi så sent som i går drøftede det i udvalget om centerlovgivningen; det er i allerhøjeste grad gået med ind i drøftelserne af mulighederne for at bevare Københavns universitet i København og for i det hele taget og navnlig at klare Københavns universitets ganske overordentlig alvorlige problemer i de nærmest kommende år ganske uden hensyn til, hvilken fremtidsplan man i øvrigt måtte vælge.

Så spurgte hr. Peter Jørgensen og hr. K. Helveg Petersen, hvordan det gik med arbejdet i det udvalg, der skal prøve at koordinere og harmonisere de forskellige ingeniøruddannelser. Jeg kan sige, at det er mit indtryk, at udvalget arbejder overmåde godt, og om alt går vel, skulle der komme en betænkning fra udvalget, hvor man har undersøgt de forskellige ingeniøruddannelser, mulighederne for koordinering og overgange imellem dem — der skulle komme en sådan betænkning engang først på efteråret i år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (From): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste dag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af overenskomst mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om Nordisk Kulturfond, undertegnet i København den 3. oktober 1966.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. VII) findes i tillæg A. sp. 2095, fremsættelsen i tidenden sp. 1701).

Sagen sattes til forhandling.

Bomholt: Det er et godt lille forslag. Det tager sig beskedent ud og indeholder dog store perspektiver. For vistnok første gang i vor frie forfatnings historie etableres der en overstatslig myndighed, der oven over parlamenter og regeringer i de nordiske lande har bevillende myndighed. At denne overstatslige myndighed først gennemføres på kulturelt område, anser jeg for et plus.

Det var hr. K. Helveg Petersen og undertegnede, der i sin tid fremkom med forslaget, men ingen af os havde vist forestillet sig, at det skulle møde så mange vanskeligheder på vejen fremover. Der var nu og da brug for megen stædighed; men efterhånden lysnede det, og traktaten blev underskrevet og er trådt i kraft i praksis.

Ved et møde i Göteborg nu for nylig, den 8. og 9. februar, valgtes jeg til formand, fondens første formand, og hr. kontorchef Weincke til næstformand. Også ved denne lejlighed vil jeg gerne udtrykke min taknemlighed herfor. Der er ikke truffet endelig bestemmelse om sekretariatets placering, men i den første 2 års periode placeres det i hvert fald i Danmark.

Det er et beskedent beløb, der er til rådighed, 3 mill. danske kroner, men det er vel ingen skade til at begynde i det små; det giver mulighed for en solidere administrativ basis. På Göteborgsmødet uddeltes ca. 1½ mill. d. kr. til forskellige formål, og mange af de bevillinger, der blev gennemført, måtte tolerere en 10 pct.s nedskæring. På et møde, der inden længe skal afholdes, vil vi behandle yderligere andragender.

Med hensyn til den nærmere administration af fonden kan jeg henvise til de papirer, som formentlig et tinget bekendt. Der vælges